

CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

BUITENGEWONE ZITTING 1979

Nr. 5

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN

18 SEPTEMBER 1979

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	
Minister van Landbouw en Middenstand	63
Minister van de Nederlandse Gemeenschap	63
Minister van Financiën	71
Minister van Openbare Werken	72
Minister van het Vlaamse Gewest	72
B. Vraag waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Binnenlandse Zaken	72
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN	
Nihil	72
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REG- LEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Nihil	73

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

MINISTER VAN LANDBOUW EN MIDDENSTAND

Vraag nr. 1
van 8 augustus 1979
van de heer W. KUIJPERS

Plataan in dorpskern van Sint-Agatha-Rode — Be- scherming.

De dorpskern van Sint-Agatha-Rode, kerk en omge-
vende huizen, vormen samen met de enig-mooie
plataan een te behouden geheel. Deze plataan komt
voor op de inventaris van de waardevolle bomen,
opgesteld door de diensten van het Ministerie van
Landbouw.

Graag wilde ik het volgende vernemen.

1. Hoever staat het met de **beschermingsproce-
dure** ?
2. Deze boom vertoont ziekteverschijnselen : zal de
Minister opdracht geven om desnoods mits
boomchirurgie een hersteloperatie te onderne-
men ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de
Minister van de Nederlandse Gemeenschap.

Antwoord

De aandacht van het geachte lid dient erop gevestigd
dat de beschermingsprocedure van waardevolle bo-
men behoort tot de materies die aan de Ge-
meenschappen zijn toevertrouwd en overeenkomstig
artikel 3 van het koninklijk besluit van 9 juli 1979 tot
bepaling van de ministeriële bevoegdheden voor de
aangelegenheden van de Nederlandse Gemeenschap
en van het Vlaamse Gewest, ressorteert onder de
uitsluitende bevoegdheid van de Minister van de Ne-
derlandse Gemeenschap, aan wie de vraag eveneens
werd gesteld.

MINISTER VAN DE NEDERLANDSE GE- MEENSCHAP

Vraag nr. 53
van 22 juni 1979
van de heer J. SOMERS

BRT — Terminologie inzake staatshoofden en rege- ringsnormen

Naar aanleiding van de radio-nieuwuitzendingen van
15 juni jongstleden heb ik moeten vaststellen dat de
«predikaten» welke de redactie aan de vreemde
staatshoofden toekent, nogal eens verschillen al naar

gelang welk staatshoofd het betreft. Zo wordt het
staatshoofd van Nicaragua aangesproken met de titel
«dictator Somoza» terwijl het staatshoofd van Zaïre
aangesproken met «president Moboetoe». Rege-
ringshoofden uit Zuid-Amerika worden meestal be-
titeld als «rechtse juntaleiders» terwijl men hun col-
lega's uit de Oost-bloklanden gewoonlijk aanspreekt
met «partijchef of regeringsleider». Ook over de
hoedanigheid van het staatsbestel wordt ons meestal
enige informatie verschaft : sommige regimes wor-
den als « minderheidsregimes» gekenmerkt, andere
als «parlementaire democratiën» , nog andere als
«schrikbewinden». ..

Dienaangaande had ik aan de Minister van de Ne-
derlandse Gemeenschap willen vragen :

1. welke criteria aangewend worden om het ene
staatshoofd als president aan te kondigen en het
andere als dictator ;
2. welke maatstaven de nieuwsredactie hanteert om
het ene regime een parlementaire democratie te
noemen, het andere een minderheidsregime, nog
een ander een schrikbewind ;
3. of zij niet van oordeel is dat men best dergelijke
«adjectieven en predikaten» zou achterwege laten
en het aan de luisteraars zou overlaten om op basis
van een objectieve berichtgeving zelf hun con-
clusies en waardeoordelen over personen en re-
gimes uit te spreken.'

Antwoord

De criteria die de nieuwsdienst van de BRT hanteert
om politieke regimes en personen te typeren, worden
afgeleid van de ter zake geldende voorschriften, m.n.
van de interpretatie van art. 28 van de omroepwet van
18 mei 1960 en de daarmee in verband staande in-
structies van de Raad van Beheer. Art. 28 handelt
o.m. over de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen
en over de houding tegenover vreemde staten. Het
reglement van beheer zegt o.m. dat de Raad waakt
over de toepassing van art. 28 en dat de directeur-ge-
neraal de maatregelen treft ter uitvoering van dit ar-
tikel.

Een explicitering van deze — en andere — bepalin-
gen is te vinden in een brochure onder de titel «Voor-
schriften, Gebruiken en Aanbevelingen inzake Ra-
dio- en Televisieberichtgeving».

Deze brochure, die goedgekeurd is door de Raad van
Beheer, zegt o.m. over de verplichtingen van de
BRT-journalisten :

«Naast de beroepsbekwaamheid is er een door de
omroepwet opgelegde keuze ten gunste van de klas-
sieke democratische filosofie». Aan die tekst wordt
het gebruik van adjectieven en predikaten i.v.m. po-
litieke regimes en personen getoetst. Deze fun-
damentele optie kleurt af op de berichtgeving over
gebeurtenissen in landen van oost en west, van noord
en zuid. Het gebruik van adjectieven en predikaten
heeft enkel tot doel de kijkers en luisteraars enigszins
wegwijs te maken in een doolhof van namen en af-
kortingen.

In de praktijk laat de BRT zich daarbij leiden door de
betekenis die aan de verschillende termen doorgaans
gegeven wordt in het volkenrecht, de woordenboe-
ken en de pers uit binnen- en buitenland.

Vraag nr. 54
van 27 juni 1979
van de heer J. SOMERS

Gemeentelijk en stedelijk muziekonderwijs — Beperkingsmaatregelen

Onlangs werden verschillende maatregelen uitgevaardigd bij koninklijk besluit en bij ministeriële omzendbrieven welke een afbouw van het stedelijk en gemeentelijk muziekonderwijs tot gevolg zullen hebben. Hier bedient men zich van de wet van 24 december 1976, die van tewerkstellingswet wordt omgebogen tot en gehanteerd als een wet welke bezuinigen en besparingen ten koste van het gesubsidieerd muziekonderwijs moet toelaten. De gelden die hierdoor vrijkomen, zouden naar sectoren gaan waarvan zelfs kan worden aangetoond dat het niet-artistische sectoren zijn.

Dienaangaande zou ik aan de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Is de Minister niet van oordeel dat dergelijke maatregelen een verloochening inhouden van het democratisch principe, onlangs nog bevestigd in de regeringsverklaring van de Vlaamse executieve, dat eenieder het onderwijs moet kunnen verkrijgen dat hij wenst ?
2. Gaat men door deze maatregelen afstappen van het algemeen erkend principe dat het individueel onderricht voor het aanleren van een instrument minimum dertig minuten moet bedragen ?
3. Op dit ogenblik zijn in Vlaanderen meer dan 142.000 lessen muziekonderricht waarvoor leerlingen zich inschreven, onbezet. Zullen deze maatregelen de geschetste toestand niet nog verergeren ?
4. Welke maatregelen zal de Minister treffen om de ernstige muteringen van leerkrachten welke verwacht worden, tot een minimum te beperken ?
5. Waarom heeft de Minister, vooraleer zij deze maatregelen trof, geen onderzoek ingesteld naar de toestand van het stedelijk en gemeentelijk muziekonderwijs ?
6. Welke adviesorganen heeft de Minister bij de uitvaardiging van deze maatregelen geraadpleegd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Artikel 77 van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977 voert beperkende maatregelen in met betrekking tot de cumulaties in het onderwijs, inbegrepen het kunstonderwijs.

In toepassing van artikel 77 worden de bijkomende prestaties in het onderwijs beperkt tot 1/3, behalve wanneer men zich in een uitzonderlijke toestand bevindt.

Ik was me er van bewust dat de ongenueanceerde toepassing van de wet zou leiden tot de afbouw van het muziekonderwijs. Derhalve werden ter zake bepaalde richtlijnen uitgevaardigd en werd voor het

kunstonderwijs en bij de wet voorziene uitzonderlijke toestand ingeroepen.

Eerstdaags zullen in het Belgisch Staatsblad twee koninklijke besluiten gepubliceerd worden, (KB dd. 7.12.1978) die toelaten de beperkingen grotendeels te ondervangen.

Het is een feit dat de uitgevaardigde richtlijnen niet alle problemen kunnen oplossen.

Een totale herziening van de toestand kan pas door een amendement op hogergenoemde wet van 24 december 1976.

Een eerste wetsontwerp wordt eerlang ingediend teneinde de in artikel 77, § 2,b, van deze wet opgelegde beperking tot één instelling op te heffen. Op de gestelde vragen kan ik dan ook het hiernavolgende antwoorden.

1. Meer dan om het even waar in de ons,ómringende landen, kan het muziekonderwijs in Vlaanderen gratis door de ganse geïnteresseerde jeugd worden gevolgd.
2. Het principe van individueel instrumentaal onderricht blijft gehandhaafd. Dit belet niet dat, waar pedagogisch verantwoord, deze methodiek kan verbeterd worden.
3. Alle maatregelen welke ik de laatste twee jaar ter zake nam, hebben de soms negatieve gevolgen van de wet van 24 december 1976, die op zichzelf genomen verantwoord was, in zeer grote mate opgevangen. Dit zal ook het geval zijn voor wat de toekomst betreft.
4. De draagwijdte van het hierboven vermelde amendement op de wet van 24 december 1976, zal bij omzendbrief medegedeeld worden aan de betrokken schooldirecties vooraleer het nieuwe schooljaar zal ingaan.
5. Ik werd door meerdere organisaties grondig voorlicht.
6. Desondanks zal, zoals ik op 9 juli 1979 in de Cultuurraad mededeelde, eerlang de «Hoge Raad voor Muziekonderwijs» worden samengesteld, teneinde op een deskundige wijze geadviseerd te kunnen worden over het muziekonderwijs in het algemeen.

Vraag nr. 56
van 29 juni 1979
van de heer G. DE ROUCK

«Musée de l'Art et de l'Industrie» — Stand van zaken.

Bij koninklijk besluit van 24 september 1832 wordt het bestaan van een «**Musée de l'Art et de l'Industrie**» bevestigd. Dit museum was oorspronkelijk opgericht onder de benaming «Museum voor Kunsten en Nijverheden» door Willem 1 in 1827 en ingehuldigd in 1830.

Door de Minister van Binnenlandse Zaken werd op 3 april 1841 een rapport ter zake opgesteld en het werd in hetzelfde jaar bij koninklijk besluit gereorganiseerd.

Dit museum bezat een rijke verzameling, zoals in de catalogus van 1846 wordt bevestigd. Einde 1846 publiceerde Maily een 241 bladzijde tellende inventaris van de collectie, welke 2.390 voorwerpen opsomt. Volgens de «Statistique générale de la Belgique, exposé de la situation du royaume de 1861 à 1875» omvatte dit museum een nijverheidsschool, een natuurkundig en scheikundig laboratorium, een gespecialiseerde openbare bibliotheek en een geologische verzameling van mineralen. Deze nijverheidsschool zou omgevormd worden in 1932 tot het zogenaamde «Institut des Arts et Métiers». De collecties werden waarschijnlijk door dit instituut overgebracht in een ruimte welke in 1940 gebruikt werd als ontvangstcentrum voor vluchtelingen.

Voor zover wij konden nagaan werd het koninklijk besluit dat het bestaan van het «Musée de l'Art et de l'Industrie» bevestigde, nooit opgeheven.

Graag vernamen wij van de geachte Minister wat met dit museum is gebeurd en waar de verzamelingen zijn ondergebracht.

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat uit een eerste onderzoek door mijn diensten en door de rijksmusea op basis van de op dit ogenblik beschikbare gegevens, blijkt dat de verzameling van het genoemde «Musée de l'Art et de l'Industrie» overeenkomt met deze van de latere «Musées royaux des Arts décoratifs et industriels», in 1889 ondergebracht in het Jubelpark.

Bijkomende gegevens die het onderzoek van mijn diensten zal opleveren, zullen rechtstreeks aan het geachte lid worden overgemaakt.

Vraag nr. 56bis
van 4 juli 1979
van de heer J. SOMERS

Culturele Raad van Aarschot — Erkenning.

Tijdens haar algemene vergadering van 29 januari 1979 heeft de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie uitspraak gedaan over een klacht betreffende de samenstelling van het bestuur van de Stedelijke Culturele Raad van Aarschot. In haar uitspraak stelt de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie ondermeer dat de Minister van Nederlandse Cultuur, bij ontstentenis van de nodige aanpassingen in het bestuur van deze culturele raad, de Stedelijke Culturele Raad van Aarschot niet zou erkennen.

De geachte Minister gelieve mij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden te willen meedelen of intussen de nodige aanpassingen in het bestuur van deze culturele raad geschied zijn en, **zoniét**, op welke wijze zij gevolg gegeven heeft aan de beslissing van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie in deze aangelegenheid.

Antwoord

Tot op heden werd er bij het Bestuur voor Volksontwikkeling en Openbare Lectuurvoorziening nog geen dossier ingediend vanwege de Culturele Raad

van Aarschot teneinde een erkenning te bekomen volgens het decreet van 12 december 1974 tot regeling van de erkenning van de gemeentelijke raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding.

Vraag nr. 65
van 18 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Openbare bibliotheken — Boekenbezit

Volgens de gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek bedroeg in het jaar 1975 het aantal boeken in de Vlaamse bibliotheken 11.803.982, het aantal uitleningen 23.618.356. Het aantal boeken in de Franstalige bibliotheken bedroeg 9.389.768, het aantal uitleningen 14.404.661.

Per boek bedroeg aldus het aantal uitleningen 1,5 in de Franstalige bibliotheken en 2 in de Vlaamse bibliotheken.

Meent de geachte Minister dat aan de Vlaamse boeklezer eenzelfde dienst zou moeten aangeboden worden als aan de Franstalige door aankoop van 4 miljoen boeken, zodat de Vlaamse boekenlezer evenveel keuze zou hebben als de Franstalige ?

Graag vernam ik ook de jongste statistieken ter zake.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid het volgende mede te delen.

1. Volgens de voorlopige gegevens van mijn departement bedraagt het aantal boekenbanden, op 31 december 1978 beschikbaar in de door mijn departement erkende openbare bibliotheken 13,5 miljoen exemplaren. Het globaal aantal uitleningen bedraagt voor dat jaar 26 miljoen.
2. Dit is een verhoging ten aanzien van 1977 van respectievelijk 1 miljoen en 1,2 miljoen eenheden.
3. Zolang de bibliotheekwet van 1921 van kracht was, hebben de beide cultuurgemeenschappen via aparte bestuursmaatregelen een verschillende reglementering uitgewerkt, die beantwoordt aan de eigen behoeften van elke gemeenschap, o.m. wat betreft het volume en de samenstelling van de collecties. Vergelijken is dus erg moeilijk.

Sedert in 1978 de beide Cultuurraden ieder een eigen decreet over het openbaar bibliotheekwerk hebben uitgevaardigd, bedoeld om de wet van 1921 te vervangen, kunnen nog moeilijk argumenten worden geformuleerd die steunen op onderlinge vergelijkingen.

Vraag nr. 66
van 19 juli 1979
van mejuffrouw G. DEVOS

Muziekonderwijs — Vak geschreven harmonie

Aan het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel werden de assistenten «geschreven harmonie» tot op heden aangesteld met een leeropdracht van «tij-

delijk adjunct-leraar» en dit op grond van het koninklijk besluit van 16 oktober 1933 houdende het organiek reglement der koninklijke conservatoria.

De assistenten aan de Koninklijke Conservatoria te Gent en Antwerpen worden beschouwd als gewoon lesgever.

Daar het ambt van adjunct-leraar harmonie nooit werd opgeheven en het ambt van lesgever nooit werd ingesteld zoals blijkt uit het koninklijk besluit van 25 juni 1933 houdende de vaststelling van de voorwaarden voor toelating van de leerlingen en van de duur der lessen in de Koninklijke muziekconservatoria, inzonderheid hoofdstuk II, art. 12, 13 en 16, werden de assistenten «geschreven harmonie» te Gent en te Antwerpen gedurende voorgaande schooljaren bezoldigd op basis van een niet-bestaand ambt.

De discriminatie tussen de leerkrachten van voornoemde conservatoria heeft in de eerste plaats betrekking op de jaarwedde maar ook op het statuut van de leerkracht.

Zoals bekend is het ambt van adjunct-leraar een gewone loopbaanbetrekking. Lesgevers worden enkel aangesteld voor een periode van één jaar, met maximaal 7 hernieuwingen.

Na acht jaar worden zij van rechtswege ontslagen en zijn derhalve uitgesloten van enig wettelijk statuut van hun ambt.

De pedagogische leeropdracht van de hoofdleraar wordt uiteraard ten zeerste bemoeilijkt.

Graag vernam ik van de Minister welke maatregelen zij overweegt om ten spoedigste een einde te stellen aan de hierboven toegelichte discriminaties tussen leerkrachten van enerzijds het muziekconservatorium van Brussel en anderzijds de muziekconservatoria van Gent en Antwerpen.

Antwoord

Het koninklijk besluit van 25 juni 1973 (en niet 25 juni 1933 zoals vermeld in de vraag van het geachte lid) tot vaststelling van de voorwaarden voor de toelating van de leerlingen en van de duur van de lessen in de koninklijke **muziekconservatoria**, voorziet nog enkel leraars en lesgevers. Voor het vak «geschreven harmonie» kunnen, aldus artikel 16 van hetzelfde besluit, geen lesgevers aangesteld worden. Het zou voorbarig zijn hieruit te concluderen dat geschreven harmonie een vak is dat louter klassikaal gegeven wordt. Artikel 12 van bedoeld besluit schrijft immers voor dat elke leerling die lagere harmonie volgt, per week een half uur individuele les moet krijgen.

Nu is, benevens voor de leerlingen van de muziektheoretische afdeling, geschreven harmonie een verplicht vak voor de leerlingen die piano, orgel, clavecimbel, viool, altviool, cello, contrabas, harp, gitaar, koorzang en koordirectie alsmede harmonie- en fanfaredirectie volgen. Het hoeft derhalve geen betoog dat bij het vak «geschreven harmonie» een groot aantal leerlingen betrokken is die, zonder uitzondering, zeker reeds in de lagere graad individueel onderwijs moeten krijgen.

Dit element is duidelijk in tegenspraak met artikel 16 van het koninklijk besluit luidens welk geen lesgevers voor het vak «geschreven harmonie» kunnen aange-

steld worden. Daar een leraar geschreven harmonie ten hoogste met 12 lessen/week kan belast worden (6 basisuren en maximum 6 bijkomende uren) en, overeenkomstig artikel 17 van ditzelfde besluit, de splitsing van een klas enkel na het 36e lesuur kan doorgevoerd worden, ontstaat er een onbegrijpelijke leemte van 24 uren.

Ik ben dan ook voornemens mijn collega die het Franstalig kunstonderwijs in zijn bevoegdheid heeft, voor te stellen artikel 16 van het betrokken besluit derwijze aan te passen dat o.m. voor het vak «geschreven harmonie» onder bepaalde voorwaarden een beroep kan gedaan worden op lesgevers.

Een overgangsbepaling zal tevens de werkelijke toestand moeten ondervangen voor de voorbije schooljaren 1970/71 tot 1978/79. Uit een onderzoek is inderdaad gebleken dat noodgedwongen tijdens voormelde periode beroep werd gedaan op lesgevers of, zoals in de Nederlandstalige afdeling van het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel, op tijdelijke adjunct-leraars. Met ingang van het schooljaar 1979/80 zal nog enkel de aanstelling van lesgevers aanvaard worden.

Vraag nr. 67
van 19 juli 1979
van mejuffrouw G. DEVOS

BRT — Werkingsmiddelen 1978 en 1979

Graag had ik een antwoord op de volgende vragen :

1. Hoeveel bedroegen de totale werkingsmiddelen van de BRT : radio en TV, voor 1978 en wat is voorzien voor 1979 ?
2. Welke zijn de vaste inkomensbronnen voor beide takken en wat komt daaruit voort ?
3. Welke ontvangsten hebben ze in 1978 en 1979 gekregen voor bepaalde programma's vanwege openbare instellingen als bv. Sabena, het Gemeentekrediet, de ASLK, de NDALT en eventueel andere ?

Antwoord

1. Uit de begroting voor het dienstjaar 1979 blijken de totale werkingsmiddelen van de BRT :

1978 : 4.273.130.300 F.

1979 : 4.589.360.000 F.

Voormelde bedragen zijn in grote delen als volgt samengesteld :

1.1. Toelage :

	1978	1979
a) voor de exploitatie-uitgaven	3.403.799.997	3.540.000.000
b) dotatie voor het investeringsfonds	55.000.000	15.000.000
c) financiële lasten urgentie-programma	1.789.000	1.789.000
	<hr/> 3.460.588.997	<hr/> 3.556.789.000
1.2. Ontvangsten voor orde :	104.337.269	107.877.000
1.3. Diverse ontvangsten :	219.641.034	176.294.000
1.4. Opname leningen :	460.000.000	675.000.000
1.5. Afname reservefonds :	28.563.000	73.400.000
	<hr/> 4.273.130.300	<hr/> 4.662.460.000

* Te vermelden is dat tot einde juni 1979 toestemming werd verleend om nog 20.424.000 fr. van het reservefonds af te nemen voor financiering van programma-initiatieven in 1979

nl. : Millennium Brussel 15424.000 fr.
Geschiedenis van België 5.000.000 fr.

2. De ontvangsten worden nooit verdeeld over de radio en de televisie. Zij dienen immers voor de globale financiering van alle activiteiten van een omroepbedrijf.

3. Vanwege andere instellingen ontving de BRT :

in 1978 :

Televisie :	Sabena	381.850	
	ASLK	4.025.000	
	Nat. Loterij	800.000	
	ABOS	800.000	
	NMKN	2.000.000	
	Gemeentekrediet Econ. en Soc.	1.189.765	
	Inst. Middenstand	150.000	
	Min. Landbouw	225.000	
		<hr/>	9.571.615
Radio	Gemeentekrediet	1.960.000	
	ASLK	226.000	
		<hr/>	2.186.000
Radio en TV :	Lotto	25.000.000	

in 1979 :

Radio :	ASLK	1.970.000	
	Gemeentekrediet	2.735.000	
	Nat. Loterij	5.000.000	
	Nat. dienst Afzet	1.737.000	
	Land- Tuinbouwprod. EG	494.000	
Televisie :	NMKN	4.000.000	
	ASLK	8.000.000	
	Gemeentekrediet	2.000.000	
	Sabena	1.750.000	
	Nat. Loterij	25.000.000	
	NDALTP	7.000.000	
	Nat. Bank	1.000.000	
Instructieve omroep (radio en TV) :	ESIM (Econ. Soc. Inst. Middenstand)	150.000	
	Rode Kruis	300.000	
	ASLK	905.000	
	Onthaal en Vorming		
	Textielnijverheid	200.000	
	Ministerie Landbouw	225.000	

Vraag nr. 68
van de heer J. SOMERS
van 25 juli 1979

*Cursus basistechnieken van het scenarioschrijven —
 Werkwijze en taalgebruik*

Van 9 juli tot 18 augustus wordt op initiatief van de Belgische Vereniging van Film- en TV-auteurs een cursus « basistechnieken van het **scenarioschrijven** » ingericht. De praktische organisatie van deze cursus en de financiële consequenties ervan, worden volledig gedragen door het Ministerie van Nederlandse Cultuur.

Aangezien de drie docenten van deze cursus allen van Amerikaanse nationaliteit zijn, en het zogenaamde « workshop-systeem » gevolgd wordt, is het verstaanbaar dat de voertaal van de colleges het Engels is, en dat van de deelnemers dan ook een behoorlijke kennis van het Engels vereist wordt. Wat echter minder begrijpelijk is, dat is dat bij de uiteindelijke 33 gegadigden die voor het « workshop-systeem » geselecteerd werden, meer dan één vierde Franstaligen zijn, daar waar deze cursus toch gesubsidieerd wordt door het Ministerie van Nederlandse Cultuur en de cursus zelf... een generatie competente « Vlaamse » scenaristen in het leven wenst te roepen. Blijkbaar werden Vlaamse kandidaten voor het « workshop-systeem » naar het passieve deelnemersveld van cursisten verwezen, dit ten voordele van een hele groep Franstalige deelnemers.

Evenmin begrijpelijk is het dat de onderlinge voertaal tussen de cursisten in één van de drie werkgroepen het Frans blijkt te zijn. Het Ministerie van Franse Cultuur deelt wel niet in de kosten van deze cursus, maar is echter wel bereid voor de werkgroep met de Franstalige deelnemers een tolk Frans-Engels en een vertaalinstallatie ter beschikking te stellen.

Dienaangaande had ik aan de Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Om welke reden sloot de filmdienst van het Ministerie van Nederlandse Cultuur Vlaamse kandidaten ten voordele van een hele groep Franstalige kandidaten van deelneming aan het « workshop-systeem » uit en waarom treedt de Minister hiertegen niet op ?
2. Waarom werd in de voorafgaande informatie niet vermeld dat slechts een beperkt aantal deelnemers voor het « workshop-systeem » in aanmerking zou komen en, bovendien, dat één vierde van de plaatsen zou toegewezen worden aan Franstalige kandidaten ?
3. Graag vernam ik van de Minister ook nog welke maatregelen zij zal treffen opdat bij gelijkaardige initiatieven, welke gedragen worden door het Ministerie van Franse Cultuur, één vierde der cursusplaatsen zou toegewezen worden aan Vlaamse kandidaten en of zij hierbij eveneens de nodige technische hulpmiddelen zal ter beschikking stellen.

Antwoord

In antwoord op bovenvermelde parlementaire vraag, heb ik de eer het geacht lid het volgende mede te delen.

1. Het strookt geenzins met de werkelijkheid dat mijn filmdienst Vlaamse kandidaten ten voordele van een hele groep Franstalige kandidaten voor deelneming aan het « workshop-systeem » van de scenariocursus zou uitgesloten hebben. De selectie van de toegelaten kandidaten gebeurde immers de eerste dag op basis van een interview door de drie Amerikaanse docenten. Tijdens de informatiedag op 29 juni 1979 werd zeer duidelijk aan de deelnemers gemeld dat een grondige kennis van het Engels vereist was om de schriftelijke oefeningen van de cursus te kunnen volgen. Uiteindelijk voelden zich 66 van de 155 deelnemers geschikt om hieraan deel te nemen. Doch in functie van de beschikbare tijd oordeelden de docenten — om zo efficiënt mogelijk te kunnen werken — dat hoogstens 35 deelnemers het « workshop-systeem » zouden kunnen volgen, waarna een interview gebeurde en slechts 33 toegelaten werden. Trouwens, tot deze gegadigden behoren maar drie Franstaligen w.o. de voorzitter van de Belgische Vereniging van Film- en TV-Auteurs (initiatiefnemer van deze cursus). Later heeft één van deze 3 Franstaligen de cursus verlaten, zodat slechts twee Franstaligen overbleven.
2. Voorafgaandelijk mededelen dat maar een beperkt aantal deelnemers tot het « workshop-systeem » zouden toegelaten worden, was uiteraard onmogelijk om de volgende redenen :
 - a. er kon vooraf niet geweten worden hoeveel deelnemers er zouden inschrijven
 - b) het betreft een initiatief dat voor de eerste maal in Europa plaatsvindt, en waarvan derhalve niet ogenblikkelijk de omvang kon gemeten worden, te meer daar het een project betreft dat voortdurend evolueert en dat telkens aangepast wordt aan de desiderata van de docenten. Al de andere deelnemers, die niet tot het « workshop-systeem » behoren, mochten ook telkens uit vrije wil de opgelegde schriftelijke oefeningen maken. Deze oefeningen (bestempeld als « extra-assignments ») werden trouwens sinds de derde week ook verbeterd en beoordeeld door de docenten.
3. Ik zou alles in het werk stellen om bij gelijkaardige door het Ministerie van Franse Cultuur georganiseerde initiatieven de Vlaamse kandidaten te steunen, zoals ik reeds sinds jaren terdege de Vlaamse film in al zijn facetten steun.

Vraag nr 69
van 26 juli 1979
van de heer W. KUIJPERS

Stadskern van Leuven — Bescherming

Het Monseigneur Ladeuzeplein, samen met de Universiteitsbibliotheek en het Herbert Hooverplein, vormen een enig mooi stadsdeel te Leuven. Het werd in gelijke stijl heropgebouwd na de verwoesting van de stad in 1914-1918 / 1940-1944.

Wij zien hoe gedurende de jongste tijd slopings- en bouwvergunning werd afgeleverd voor nieuwbouw die het homogene karakter van de betrokken pleinen en omgeving stoort.

Weer dreigen dergelijke aanvragen dit neo-klassieke geheel verder te verstoren.

Mag ik van de verantwoordelijke Minister vernemen :

1. welke bouw- of slopingsaanvragen op dit ogenblik aanhangig zijn bij de bevoegde overheid,
2. welke maatregelen zij zal treffen om' dit mooi stadsgedeelte in het homogeen bouwaanvoelen te behouden ?

Antwoord

Wat het eerste deel van de vraag betreft, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Diensten van de Stedebouw dienen geraadpleegd te worden.

Wat het tweede deel betreft kunnen wij meedelen dat een globaal onderzoek aan de gang is naar de opportuniteit de ganse stadskern van Leuven als stadsgezicht te beschermen, zoals voorzien in het decreet van 3 maart 1979. Zowel het Hooverplein als het Ladeuzeplein zullen daarin begrepen zijn.

Zulke bescherming houdt evenwel niet in dat niets meer mag gesloopt of verbouwd worden, wel wordt toegezien op de kwaliteit van mogelijke nieuwbouw.

Vraag nr. 70

van 7 augustus 1979

van de heer F. WILLOCKX

BLOSO — Subsidies aan de federaties

Zeer graag kwam ik van mevrouw de Minister te weten welk het bedrag is van de verschillende toelagen gestort door BLOSO aan elke federatie en per jaar vanaf 1972 tot en met 1978 :

- werkingstoelagen,
- toelagen voor de clubs,
- propagandatoelagen,
- toelagen voor topatleten

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat de gevraagde gegevens, gelet op hun omvangrijkheid, hem rechtstreeks worden toegestuurd.

Vraag nr. 71

van 8 augustus 1979

van de heer W. KUIJPERS

Bestuur voor Jeugdvorming — Aanwerving van bestuurssecretarissen

Ik meen te weten dat bij het Bestuur voor Jeugdvorming drie plaatsen vacant zijn voor de aanwerving van een bestuurssecretaris

Graag wilde ik vernemen wanneer dit examen zou ingericht worden.

Antwoord

Ingevolge de jongste kaderuitbreiding bij het Bestuur

voor Jeugdvorming, werden o.m. drie nieuwe plaatsen van bestuurssecretaris geschapen.

Het Vast Wervingssecretariaat alleen heeft de bevoegdheid voor deze betrekkingen personeel aan te werven.

Met het oog hierop werd aan deze dienst dan ook de opdracht gegeven de reglementair voorziene schikkingen te treffen.

Vraag nr. 73

van 8 augustus 1979

van de heer W. KUIJPERS

De «Verloren-Kosttoren», in de volksmond : de Heksentoren, te Leuven, is de belangrijkste getuigenis van de vroegere tweede stadsomwalling. Deze hoge toren werd in 1374 onder het toezicht van Matheus de Layens aan de Mechelse vest gebouwd als verdedigings- en uitkijktoren.

De naam ontstond bij de bevolking omdat het nut van dit verdedigingswerk tijdens vreedetijd sterk in twijfel werd getrokken. Van deze toren blijft enkel de monumentale onderbouw over. Jarenlange verwaarlozing hebben deze toren meer en meer doen afbrokkelen.

Op 4 oktober 1977 heb ik de aandacht van de Minister van Nederlandse Cultuur op deze feitelijkheid gevestigd en aangetoond hoe met weinige kosten dit interessant overblijfsel zou kunnen gerestaureerd worden. Dit is meer dan ooit noodzakelijk omdat de muurresten van de oude Mechelse Poort verdwenen zijn met de aanleg van de westelijke ring. De Minister antwoordde dat de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg een voorstel tot bescherming zou uitwerken voor dit monument. Naderhand hebben we opgemerkt hoe de toren omringd werd door een draadafsluiting, maar daar bleef het dan ook bij.

Graag vernamen we van de Minister het volgende.

1. Welke is de beschermingsdatum van dit monument ?
2. Welke raadgevingen en/of verplichtingen werden of zullen aan de eigenaar opgelegd worden om tot een beter onderhoud van dit monument te komen ?
3. De stad Leuven stemde in openbare zitting van 2 1.11.1977 een besluit waarbij onafgewerkte of in staat van verval gelaten gebouwen of gedeelten van gebouwen belast werden voor de dienstjaren 1978 tot en met 1982. Het bedrag van de belasting werd vastgesteld op 700 F per strekkende meter gevelbreedte. Mag ik vernemen of deze belastingen geheven werden voor de voorbije dienstjaren ? Zo ja, hoe groot was de totale belastingssom ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat de bescherming van het monument de «Verloren-Kosttoren» deel uitmaakt van een globaal beschermingsvoorstel voor de historische binnenstad van Leuven en tot op heden nog niet wettelijk beschermd is.

Ik heb aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht gegeven contact te nemen met het stadsbestuur van Leuven om tot een beter onderhoud van dit monument te komen.

Wat het derde punt van zijn vraag betreft, dien ik het geacht lid te melden dat deze materie niet tot de bevoegdheid van de Minister van de Nederlandse Gemeenschap behoort.

Vraag nr. 75
van 9 augustus 1979
van mejuffrouw G. DEVOS

BRT en RTBF — Werkingsmiddelen 1978 en 1979

Graag had ik van de bevoegde ministers een antwoord op onderstaande vragen.

1. Hoeveel waren en zijn de totale werkingsmiddelen van beide netten BRT en RTBF, voor de begrotingsjaren 1978 en 1979 ?
2. Welke zijn de vaste inkomstenbronnen van beide netten en welke bedragen kwamen en komen daarvan voort ?
3. a. Welke ontvangsten hebben zij in 1978 gekregen voor bepaalde programma's vanwege openbare instellingen als bij voorbeeld : Sabena, Het Gemeentekrediet van België, de ASLK, de NDALT en eventueel andere ?
 b. welke toezeggingen zijn er voor 1979 ?

Antwoord

De gegevens met betrekking tot de BRT heb ik U in antwoord op uw vraag van 19 juli ll. bezorgd.

De gegevens met betrekking tot de RTBF dienen te worden opgevraagd bij de heer Hansenne, Minister van de Franse Gemeenschap, die de voogdij over de RTBF uitoefent.

Vraag nr. 76
van 9 augustus 1979
van de heer DE SERANNO

Watertoerisme — Bediening van sluizen en bruggen tijdens weekeinden

Er is een toenemende belangstelling voor watertoerisme op de kanalen in het Noorden van het land. Niet zelden treft men deze kanalen aan in landschappelijk waardevolle streken. Dit is het geval met het kanaal Kwaadmechelen-Dessel-Schoten, de Zuidwillemsvaart, het kanaal Bocholt-Herentals, het Kanaal van Gent naar Oostende, het Albertkanaal enz.

Daar echter de sluizen en bruggen tijdens de weekeinden niet worden bediend is het onmogelijk met jachten en kleine plezierboten rondvaarten te maken. Aldus blijven talrijke toeristische mogelijkheden onbenut.

Het ware daarom aangewezen eventueel tijdelijk personeel in te zetten om de sluizen en kanaalbruggen ook op zon- en feestdagen te bedienen.

Mogen wij van de Minister vernemen of de mogelijkheid kan worden overwogen, ten behoeve van de Dienst voor de Scheepvaart of de Dienst van de Waterwegen van het Ministerie van Openbare Werken, tewerkgestelde werklozen of personeel van het bijzonder tijdelijk kader in te zetten ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de door hem opgeworpen kwestie tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van Verkeerswezen, aan wie een afschrift van de gestelde vraag werd toegezonden.

Vraag nr. 81
van 30 augustus 1979
van de heer W. KUIJPERS

Michottepark te Kessel-Lo en Bodartpark te Leuven — Bescherming

In mijn vraag nr. 60 d.d. 10 juli 1979 betreffende het Michottepark te Kessel-Lo en het Bodartpark te Leuven, ontving ik geen antwoord op de eerste en tweede vraag.

Zou ik mogen aandringen op een antwoord ?

Mag ik vernemen wanneer de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg met het stadsbestuur van Leuven contact heeft opgenomen en of een beschermingsprocedure voor het Bodartpark werd ingesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat er voor het Bodartpark te Leuven geen procedure tot bescherming is ingezet.

Volgens de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg kan het park gezien worden als «te behouden stadsgroen» maar beantwoordt het niet aan de normen die gesteld worden om als landschap geklasseerd te worden.

De antwoorden op de vragen 1 en 2 van zijn vraag nr. 60 d.d. 10.7.1979 dienen verstrekt te worden door de Staatssecretaris voor het Vlaamse Gewest, aan wie ze in voormelde vraag werden gesteld en onder wiens bevoegdheid deze materie valt.

Vraag nr. 82
van 30 augustus 1979
van de heer W. KUIJPERS

Huis van 't Sestich — Restauratie

Het College van de Hoge Heuvel, beter gekend als het Huis van 't Sestich, heeft dringend restauratiewerken nodig. Dit gotisch gebouw uit het einde van de 14e begin 15e eeuw is voor de stad enig in zijn soort ; reeds in 1938 werd het beschermd-,

Sedert meer dan 5 jaar werd tot restauratie besloten.

Graag vernam ik :

1. wie de eigenaar is van dit pand ;
2. of er tussen de gebruiker (het Koninklijk Atheneum) en de eigenaar, een **onderhoudsclausule** bestaat ;
3. hoever het restauratiedossier is gevorderd ;
4. of er door de gebruiker en/of eigenaar voldaan wordt aan de stedelijke belasting, toepasselijk op vervallen of in opbouw zijnde bouwwerken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat het College van de hoge Heuvel eigendom is van de Belgische staat, nl. het **Schoolgebouwenfonds**.

Het onderhoud van het gebouw behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Nationale Opvoeding. Voor de restauratie is een architect aangeduid die reeds contact heeft genomen met de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Voor het laatste punt van zijn vraag dient het geacht lid zich in verbinding te stellen met het stadsbestuur van Leuven.

Vraag nr. 83 van 6 september 1979 van de heer M. CAPOEN

Windmolen te Zarren — Bescherming

Bij koninklijk besluit van 13 juni 1973 werd Wullepits houten windmolen te Zarren beschermd als monument.

Onlangs heeft de gemeenteraad van Kortemark (eigenaar van deze molen ingevolge fusie) opdracht gegeven aan het College van Burgemeester en Schepenen om te onderhandelen over de overbrenging van deze molen naar het Openluchtmuseum te Bokrijk.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. of een gemeente zomaar een beschermd monument kan afstaan of verkopen,
2. zo ja, wat er dan gebeurt met de staatssubsidies voor restauratie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat de bescherming van een monument niet belet dat dit monument kan verkocht of afgestaan worden.

Het spreekt echter voor zichzelf dat een verplaatsing niet mogelijk is zonder wijziging van het beschermingsbesluit.

De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg nam ter zake reeds contact met het Openluchtmuseum te Bokrijk met wie naar een alternatief wordt gezocht.

Vooralsnog werd geen restauratiedossier aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg voorgelegd op grond van hetwelk subsidies voor de

restauratie, al of niet een eventuele verplaatsing in acht genomen, kunnen verleend worden.

Vraag nr. 87 van 12 september 1979 van de heer J. SOMERS

Culturele manifestaties — Subsidiëring

Kan de geachte Minister mij via het Bulletin van Vragen en Antwoorden meedelen :

1. welke bedragen in 1977, 1978 en 1979 ter beschikking werden gesteld voor de uitbesteding van culturele manifestaties aan culturele verenigingen ;
2. welke bedragen in voormelde jaren werden uitgekeerd voor organisaties aangesloten bij landelijk georganiseerde culturele verenigingen ;
3. welk het bedrag is dat in de respectieve jaren werd uitgekeerd voor organisaties aangesloten bij landelijk georganiseerde verenigingen, dit per landelijk georganiseerde vereniging afzonderlijk ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat het wel enige tijd zal vragen om alle gegevens betreffende de inhoud van zijn vraag op te zoeken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zullen ze rechtstreeks aan het geacht lid toegezonden worden.

MINISTER VAN FINANCIËN

Vraag nr. 1 van 30 augustus 1979 van de heer W. KUIJPERS

BTW-staatszegel — Taalgebruik

Met mijn vraag nr. 3 d.d. 4 januari 1978 vestigde ik de aandacht van de Minister van Financiën op het taalgebruik inzake het staatszegel op BTW-ontvangsbewijzen, gebruikt door spijshuis-uitbaters in Vlaanderen.

Het antwoord van de Minister ter zake was onvoldoende : voor de Duitstalige staatsgenoten wordt er geen Duitstalige melding gemaakt. Mag ik dienaangaande een passend antwoord ontvangen ?

Anderzijds maakt de stempel deel uit van het document en dient derhalve de taal van het getuigschrift te volgen.

De Minister zal, zoals blijkt uit zijn antwoord op hogervermelde parlementaire vraag, pas zijn definitief antwoord opstellen na advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Mag ik vernemen of :

1. de Vaste Commissie voor Taaltoezicht dit advies reeds verstrekt heeft, en zo ja, met welke inhoud en welk gevolg ;
2. zo neen, wanneer de Minister dit advies zal inwinnen ?

Antwoord

Het door het geachte lid bedoelde advies werd gevraagd op 11 juni 1974, maar tot nog toe niet verstrekt.

MINISTER VAN OPENBARE WERKEN

Vraag nr. 1
van 28 augustus 1979
van de heer J. DE SERANNO

Watertoerisme — Bediening van sluizen en bruggen tijdens weekeinden

Er is een toenemende belangstelling voor watertoerisme op de kanalen in het Noorden van het land. Niet zelden treft men deze kanalen aan in landschappelijk waardevolle streken. Dit is het geval met het kanaal Kwaadmechelen - Dessel - Schoten, de Zuidwillemsvaart, het kanaal Bocholt - Herentals, het Kanaal van Gent naar Oostende, het Albertkanaal enz.

Daar echter de sluizen en bruggen tijdens de weekeinden niet worden bediend is het onmogelijk met jachten en kleine plezierboten rondvaarten te maken. Aldus blijven talrijke toeristische mogelijkheden onbenut.

Het ware daarom aangewezen eventueel tijdelijk personeel in te zetten om de sluizen en kanaalbruggen ook op zon- en feestdagen te bedienen.

Mogen wij van de Minister vernemen of de mogelijkheid kan worden overwogen, ten behoeve van de Dienst voor de Scheepvaart of de Dienst van de Waterwegen van het Ministerie van Openbare Werken, tewerkgestelde werklozen of personeel van het bijzonder tijdelijk kader in te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Verkeerswezen

Antwoord

In verband met zijn vraag om eventueel tijdelijk personeel in te zetten om de sluizen en kanaalbruggen op zon- en feestdagen te bedienen ten behoeve van het watertoerisme in het Noorden van het land, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het Bestuur der Waterwegen van mijn departement de nodige gegevens inwint om de draagwijdte van de voorgestelde maatregel te onderzoeken en de eventuele gevolgen ervan te beoordelen.

MINISTER VAN HET VLAAMSE GEWEST

Vraag nr. 4
van 7 augustus 1979
van de heer W. KUIJPERS

Park- en natuurgebieden in provinciale domeinen — Beheer en onderhoud

De Gazet van Antwerpen d.d. 28 juni 1979 vestigt onze aandacht op het feit dat het Provinciaal Domein te Kessel-Lo op een ontijdig ogenblik onderhouden wordt.

Inderdaad, in het midden van de broedperiode van talrijke watervogels pompt men de vijvers leeg, ten einde deze te reinigen.

Wij hoeven de betrokken overheid er niet van te overtuigen dat deze ecologische schade best te vermijden is.

Zal de geachte Minister aan de diensten opdracht geven om in alle provinciale domeinen, inzonderheid dat van Kessel-Lo, enkel op **ecologisch-verantwoorde** manier op te treden inzake het onderhoud en het beheer van park- en natuurgebieden ?

Antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid te laten weten dat mijn diensten niet instaan voor het beheer, noch verantwoordelijk zijn voor de provinciale domeinen.

Evenwel zal ik via de administratieve voogdij de diensten van de provincie op dit punt attent maken.

B. Vraag waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 1
van 24 april 1979
van de heer W. KUIJPERS

Komen — Taalgebruik inzake drukwerken

Het maandblad van de Vriendenkring van het Komen «Ons Kanton», maart 1979, vestigt onze aandacht op het feit dat de gemeentesecretaris en de schepen van sport te Komen eentalig-Franse drukwerken verspreiden in verband met een dansavond ten voordele van «Service Communal des Sports».

Daar dit in overtreding is met de taalwetgeving zou ik graag willen vernemen van de heer Minister welke maatregelen hij ter zake zal ondernemen ?

Antwoord

Uit het door de arrondissementscommissaris van Moeskroen ingestelde onderzoek is gebleken dat de door het geachte lid vermelde uitnodiging niet als een bericht bestemd voor het publiek werd opgevat en evenmin als zodanig werd verspreid. Indien dit wel het geval was geweest, diende zij overeenkomstig artikel 11, § 2, tweede lid van de op 28 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken (G.W.T.) in het Frans en het Nederlands te worden gesteld.

Volgens het gemeentebestuur van Komen werd de uitnodiging evenwel persoonlijk verstuurd naar particulieren die in hun betrekkingen met dit bestuur gebruik maken van het Frans.

Artikel 12, 3e lid, van de GWT werd dan ook toegepast.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Nihil.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD
GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMEN-
TAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)**

Nihil.

■